

Pénteken szinte meg sem álltunk Miskolctapolcáig. Másnap reggel az Aggteleki Nemzeti Parkot vettük célba, ahol a Baradla-barlangban szebbnél szebb formáit figyelhettük meg a cseppköveknek.

Túránk végét az Óriások -termében csodálatos hang- és fényjáték koronázta meg. Ebéd után újult erővel folytattuk utunkat a Diósgyőri várba, ahol a királyné udvarhölgyének vezetésével bejártuk az egész vár területét. A fiúk áhítattal hallgatták a fiatal hölgy minden egyes szavát. Később szem- és fültanúi lehettünk két középkori harcos párbajának. Középkori vacsorából ugyan nem volt alkalmunk falatozni, de a szálláson terített asztallal vártak minket. Este sétáltunk Miskolc belvárosában is.

Utolsó napunkon Lillafüred volt az első állomásunk, ahol megnéztük az Ómassai őskohót. A Palotaszálló környékén sétálva gyönyörködtünk az őszi táj és a gondozott virágoskertek szépségében. Sok fényképet csináltunk a Szinva -patak vizesése előtt és József Attila szobránál, amit a költő születésének századik évfordulójára állítottak a Palotaszálló függőkertjében. Innen egyenesen Mezőkövesdre utaztunk, ahol a Matyó Múzeum hímzésekéből, szőttesekből és a paraszti élet eszközeiből, bútoráiból álló gyűjteményét néztük meg. Utunk innen már haza vezetett.

Örömmel töltött el minket, hogy mennyi szép helyen járhattunk, és új dolgokat tanulhattunk az AJTP -programnak köszönhetően.

Farkas Viktória

